

Nr 2 Maj 2019

I detta nr:

- **Ordföranden har ordet**
- **Årsmöte och årsmötesfest 2019**
- **Flottans Män går till sjöss med Cinderella 12 - - 13 mars**
- **Soppkvällen 28 mars**
- **Eftermiddagsfika ute vid Marinstugan 13 april**
- **Soppkvällen 25 april**
- **In Memoriam**
- **Marinstugan**

Flottans mäns avdelning 11, Nynäshamn

Ordförande: Kjell Johansen Mob 0706-41 35 53

Vice ordf: Benqt Lind Mob 0706-68 43 72

Sekreterare: Rune Stang 08-520 305 55

Mob 0703-69 29 38

Kassör: Linda Leibing-Hedén Mob 0703-05 30 23

Ledamöter: Håkan Hedén Mob 0702-07 07 82

Robert Norberg 08-524 001 03

Mob 0702-71 05 58

Björn Wideberg Mob 0702-46 41 90

Suppleanter: Tommy Lagsjö Mob 0705-49 02 87

Registrator: Håkan Hedén
0702-07 07 82

Medlemsregisteransvarig.
*Vid ändring av adress,
meddela registratören.*

Adress: FM avd 11 NYNÄSHAMN
c/o Kjell Johansen
Båtsmansvägen 13
149 31 NYNÄSHAMN
kjelljohansen756@gmail.com

Kassör: FM avd 11 Nynäshamn
c/o Linda Leibing-Hedén
Björnclaus väg 53
148 35 ÖSMO

Bankgironr: 863 8785

produktion: st-media
R Stang
Skogsv 4
148 30 ÖSMO
Tfn 08-520 30 555
Mob 070-369 29 38
e-mail st-media@telia.com
36rusta11@gmail.com

Ordföranden har ordet

Hallå alla vänner i Flottans Män! Är sommaren här nu eller lurar vindarnas konung oss? I skrivandets stund sitter jag nere i Pinan, solen har skinit ibland men det är sant som man har hört förr – inne i Karlskrona blåste det motvind på alla gator när vi var där.

Lite kultur har man klarat av här nere. Häromdagen besökte vi af Chapmans sommarresidens ute vid Nättraby. Huset byggt under slutet av 1700-talet gav mig en skön knytning till gamla

Flottan, detaljer i huset liknade gamla träfartygens interiörer. Besök gärna af Chapmans sommarhus, väl beskrivet i FM tidning nr 1 av Olle Melin.

Nu firar vi i alla fall sommarens ankomst med vårfesten ute vid vår Marinstuga den 15 juni. Fler och fler kamrater med damer ansluter varje år till våra fester ute vid stugan. Under sommaren fram till mitten av augusti tar vi i styrelsen semester men vi tänker alltid på er medlemmar och hoppas att ni får en fin sommar. Besök gärna Marinstugan när som helst, den är till för er.

Vi ser även fram emot inbjudningar till en sjötur med sjöstridsflottiljens fartyg in till Stockholm bortåt september. Ny förbandschef har tillträtt och förra chefen har nu satt sig tillrätta nere i Musköberget i Marinens ledning. Läs mer om den nye tillförordnade flottiljchefen Magnus Berg i hans veckobrev som nu ligger ute på vår hemsida.

Läs gärna igenom vår preliminära aktivitetsplan som finns på hemsidan, hittills har vi lyckats följa lagd plan och avser även göra det fortsatta under året. Soppkvällarna drar igång i september, kryssning till Tallin planeras, besök på Skeppsholmen med guidning kommer och slutligen i december firar vi Lillejul som vanligt på Hantverksgården. Men nu tittar vi bara fram emot en härlig sommar och jag önskar er alla en trevligt sådan.

Kjell

Årsmöte och årsmötesfest 2019

Vid pennan R Stang

Två timmar innan årsmötet skulle ta sin början var styrelsen på plats för att förbereda lokalen inför anstormningen av medlemmar. Trettiosex medlemmar hade från början anmält sig till årsfesten. Sjukdom förhindrade tyvärr tre att delta.

Mingel

En hel del att göra. Det var ju första gången som vi skulle ha årsmöte i den nya lokalen.

Var skulle mötet äga rum, var skulle damerna uppehålla sig under tiden o s v?

När vi väl tänkt färdigt visade det sig att allt gick överhuvudtaget bra.

De tjugofem mötesdeltagarna skulle, konstaterade vi efter att ha placerat ut stolar få plats i två av rummen i anslutning till stora matsalen. De

medföljande damer som

ännu inte är medlemmar skulle bjudas på bubbel i baren under tiden som sammanträdet höll på.

När allt väl var klart så långt kunde vi koncentrera oss på att finslipa de sista förberedelserna för årsmötet. Kl 1615 började gästerna droppa in. Även Maria, vår handräckning i köket hade kommit. Hon informerades genast av Elisabeth om planeringen inför kvällen.

Planering

Mingel

Allt fler gäster kom och minglet gjorde att stämningen i lokalen snabbt steg och den som vanligt trevliga och gemytliga atmosfären när goda vänner och kamrater träffas infann sig.

Mingel

Klockan påminde oss om att det var dags för oss att inleda årsmötes-förhandlingarna. Vi, de närvarande tjugofem medlemmarna lämnade damerna med sitt bubbel och intog platserna i det iordningställda mötesrummet, och på slaget 1700 (två glas på första plattvakten) öppnade Kjell årsmötesförhandlingarna. Han hälsade därefter alla välkomna.

Vi uppmärksammades på att fyra av våra medlemmar hade avlidit under 2018, Ivar Sjöberg 10/1, Björn Egman 30/4, Mikael Salminen 1/6 och Jan Åke Jonsborg 14/7.

Mingel

Kjell erinrade oss även om att vår förbundsordförande Johan Forslund avled under 2018. Han tände ett ljus och bad mötesdeltagarna att stå upp. De avlidnas minne hedrades med en tyst minut.

Därefter valdes Gunnar Bengtsson att som ordförande leda årsmötes-förhandlingarna. Efter att R Stang valts till sekreterare för mötet och Stig Ödmark och Lars Åke Svenheden till justeringsmän, uppdrog ordföranden åt Kjell att föredra årsberättelsen. Årsmötet beslutade efter den föredragningen att godkänna och lägga denna till handlingarna. Ordföranden uppdrog därefter åt kassören Linda Leibing-Hedén att informera om utfallet

Ekonomisk föredragning

för år 2018 som blev en vinst på 1465,12. Det beslutades att vinsten överförs till 2019 års löpande bokföring.

Linda övergick därefter till att redogöra för den budget vi har att leva upp till under 2019, som fastställdes av årsmötet.

Gunnar Bengtsson gav därefter ordet till föreningens revisor Gert Andersson som föredrog revisionsrapporten och föreslog att styrelsen skulle bevilja styrelsen full ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret. Årsmötet beslutade i enlighet med revisorns förslag.

Årsmötet

Medlemsavgiften föreslås oförändrad. Två propositioner angående stadgeändringar, skulle för att kunna gälla tas en andra gång. Linda föredrog propositionerna och årsmötet beslutade i enlighet med styrelsens förslag.

Efter valberedningens förslag kunde vi konstatera smärre förändringar i styrelsens sammansättning. Bengt Lind valdes på ett år (fyllnadsval) ersätter Håkan Heden som vice ordförande. Håkan valdes som ledamot på två år och behåller sin funktion som musköterikorpral under det kommande året.

Björn Wideberg valdes på ett år (fyllnadsval) som ledamot och ersätter därmed Berit Åberg som avgått ur styrelsen.

Tommy Lagsjö kliver in som suppleant på ett år i styrelsen.

Ytterligare ett nyval kvarstod. Vår ordförandes hustru Elisabet invaldes som biträdande klubbmästare, en funktion hon upprätthållit i många år, men som nu blev officiell.

Middagen framdukad

När valet av den nya styrelsen var avslarat kunde vi alla konstatera att sammansättningen såg förhoppningsfull ut inför det kommande verksamhetsåret.

När allt detta var avslarat återstod endast att avtacka Gunnar Bengtsson med en bukett tulpaner. Han kunde inte stanna på middagen eftersom han lämnat

Bord Bengt

Bord Rune

Bord Kjell

Bord Håkan

sin kraftigt förkylda hustru ensam hemma för att leda årsmötet. Styrelsemedlemmarna stannade kvar i möteslokalen för ett kort konstitueringsmöte, när detta var avklarat och efter en del ommöblering, kunde även vi förena oss med de övriga.

Klockan närmade sig nu med stormsteg 1830, den tid då årsmötesmiddagen skulle börja. Förrätten, "Skagenröra på rågbröd" var redan framdukad på borden. Till förrätten passade det med ett par visor, så både "Fjärden" och "Röda Havet" framfördes med fart och kläm.

När sången klingat ut och förrätten uppäten var det dags för varmrätten som stod framdukad. På menyn stod det "Dubbelmarinerad fläskytterfilé, Potatisgratäng, och Sallad", det lät gott och visade sig var väldigt gott. Eron sjöng till allas förtjusning en vinvisa till varmrätten.

Till kaffet hade det dukats fram "Keylimepaj toppad med frukt och bär", en fantas-

Keylimepaj

tiskt god anrättning som avslutning på en god middag.

Vilka skulle denna kväll bli lyckliga vinnare, det var dags för dragning i vinlotteriet.

Först ut var Mats Öhman som något senare fick ytterligare en tur vinst.

Självaste organisatörerna av lotteriet hade även turen på sin sida och Thorill utbrast "Kvällen är räddad". Inger och Sonja satt även de med turlotter och kunde bära hem var sin flaska vin.

Bengt avslutade med att tacka deltagarna för det ekonomiska stöd lotteriet innebär för föreningens möjlighet att hyra lokalen för de begivenheter vi har.

Det berättades en del historier. Bengt berättade om en man som kom in på en bensinstation och frågade personalen, "Hur stor kan en pingvin bli", ingen kunde väl direkt svara på frågan. Han måttade då med händerna, "Så här stor", eller så här stor". "Nej, absolut inte så där stor fick han då till svar." "Aj tusan då var det en nunna jag körde på "

Att här i tryck återge alla de historier och skrönor som berättades är i och för sig möjligt men kanske inte lämpligt varför jag bara kan nämna att vi hade en trevlig stund tillsammans. Kvällen avslutades och var och en gick hem till sitt, mätta och glada efter ännu en trevlig kväll tillsammans.

Flottans Ålän går till sjöss med

vid pennan R Stang

Den 12 april var det återigen dags för en sjöresa. Det har blivit lite av en tradition att vår och höst ge oss ut på en liten sjötripp utan några krav på att vi skall ianspråkats för sjövaktt på brygga eller i maskin. . Men låt oss börja från början.

Efter en överenskommelse med familjen Johansen skulle jag haka på när de närmade Ösmokorset på väg 73. Allt föreföll klockrent, telefonen ringde, "Nu passerar vi Lidatorp",

var den signal jag väntade på. Motorn startades och jag for ut på motorvägen, Kjell kom ganska snabbt ifatt mig och jag hakade på. Lite lätt förvånad eftersom hans fart höll sig under den lagstadgade 110 gränsen. Kan detta möjligen ha berott på att Stig och Kerstin var passagerare i bilen. Nåväl det gick tillräckligt fort som det var. Vi fortsatte på detta viset mot huvudstaden för att komma samtidigt till färjeterminalen. När vi tidigare talat om färdvägen nämnde Kjell att han föredrog Götgatan, Folkungagatan, bra tänkte jag där har jag åkt förut.

När vi kommer in i Enskede styr Kjell in i högerfilen med kurs mot tunnelsystemet. Detta var jag något oförberedd på, men följde snällt efter. Där gick det olidligt, enerverande långsamt. När vi så småningom kom ner i underjorden trängde sig en skåpbil in mellan oss och det var det sista jag såg av Kjell på ett bra tag.

Hur det gick till är jag inte människa att förklara, men efter ett bra tag i underjorden kom jag upp i dagsljuset och kunde konstatera att kursen var mot norra delarna av huvudstaden. Före jag hamnade uppe i Norrtullskarusellen kom en vägskylt som pekade mot Fruängen. Den vägen tog jag. Den kursen bar ju i alla fall mot en plats som låg söder om Norrtull. Klocka tickade på. När trafiken så småningom glesnade stannade jag och startade navigeringsprogrammet.

På en översikt på den kommande färdvägen kunde jag konstatera att jag så småningom skulle över Liljeholmsbron, vidare ner på Söder Mälarstrand det såg rakt och bra ut. I trygg förvissning om att nu kanske det skull lösa sig trots allt började jag åka igen. Efter att ha passerat över Liljeholmsbron med kurs mot Västerbron gjorde jag en styrbordsgir en avtagsväg för tidigt och hamnade på Högalidsgatan. Efter att ha snurrat runt där ett tag tog jag mig till slut ut på Hornsgatan. Klocka tickade på och nu började det bli tajt.

Men nu i relativt hemtama kvarter kändes det åtminstone bättre. Under tiden jag åkte hela Hornsgatan till avtagsvägen mot Medborgarplatsen tänkte jag att Söder Mälarstrand, kanske med tanke på alla arbeten vid Slussen inte hade varit ett bra alternativ.

Väl uppe ur Söderledstunneln var det bara att åka Folkungagatan hela vägen till väg 222. Ett och annat trafikljus fördröjde min framfart. När Ersta Sjukhus passerades, ringde Kjell, klockan var då 7 min före dead line. Men nu borde det gå att hinna trots en som den upplevdes på gränsen till en ändlös väntan vid rödlys för att komma ut på 222:an. Nytt rödlys vid Tullhuset. Med några sekunders marginal kom jag fram till den väntande Kjell, i och för sig i tid, men lite knappt.

Nu dröjde det ytterligare en kvarts timma innan vi tilläts köra ombord. Det var betryggande att få se och hälsa på de övriga i resesällskapet. Frågorna började hagla, "Var har du varit", "Vart tog du vägen". De fick en kortversion av vad jag "roat mig med". Men

Kring det runda bordet

det skulle senare visa sig att de inte lät sig nöjas med kortversionen. Den här historien kommer med stor sannolikhet att berättas många gånger i olika sammanhang, och visst är det trevligt när man kan bidra till att kamraterna får skratta och ha trevligt.

Eftersom Sonja denna gång hade annat för sig och inte kunde åka med hade jag tilldelats en hytt på däck tio dit jag åkte och installerade mig. Vår reseledare Robert hade givit oss förhållningsorder om att vi kl 1830 skulle infinna oss vid Buffématsalen, där han beställt bord får att vi skulle kunna sitta tillsammans. Det var c:a 45 min kvar så det var gott om tid för att snygga till sig och varva ner efter den onödigt långa bilresan.

Hela sällskapet träffades där nere på utsatt tid och i matsalen vad det redan gott om

Samlade i baren

folk som stod och inventerade fat och grytor. Efter att ha letat upp rätt bord gick vi några stycken på jakt efter en liten snaps. Bengt hade bestämt sig för att han ville ha Bäska droppar. En dryck med kryddig smak med beska och tydlig karaktär av malört, inslag av kanel och pomerans som det tar ett tag att lära sig uppskatta. Själv ville jag ha en Linje, med det saknade man i sortimentet så jag fick nöja mig med second best, en Aalborg.

Det visade sig vara komplicerat med den beställning Bengt gjorde, damen i butiken skickade bud till olika platser i fartyget för att leta efter Bäska, men efter lång, mycket lång väntan fick Bengt ge upp. Vi andra hade vid det laget hunnit med att hämta en sillbit och dessutom smuttat lite på våra snapsar.

Alltnog det artade sig till slut att bli en trevlig och lång sittning vid bord 85 där vi åt oss igenom, om inte av alla de olika rätterna som stod till buds, så i alla fall ganska många. Naturligtvis gick det inte att undvika frågan om hur tokigt det blev med resan till Skeppsbroskajen för min del.

..... efter en god middag

Efter c:a 2½ timma i Buffématsalen lättade vi och tog oss till puben där Dj:n Peter skötte om apparaterna för Cinderellas Karaoke. En stor katalog med över 15000 olika melodier var listade, samtliga med text och melodi inprogrammerade i hans musikanläggning.

Karaoken i puben slutade kl 21, men vi hade väldigt mycket trevligt att tala om och blev därför kvar där ytterligare en timma. Efter en titt i programmet bestämde jag mig för att gå till Winebaren där man annonserade om att "Humle" skulle ha kvällsshow. De övriga hade ännu inte bestämt vilken kurs de skulle ta.

Winebaren var packad med folk när jag kom dit inte en ledig sittplats i sikte. Det var fullt ös i lokalen, "Humle" trakterade sin gitarr med stor skicklighet och lockade publiken att sjunga med i texterna på både gamla och nyare "örhängen".

Efter en dryg halvtimme tröttnade jag på att stå där och fortsatte akteröver till Étage där det sedan 2100 pågått dans till tonerna av Callinaz & Drifters. Stod ett tag, lyssnade och hängde. Gick sedan runt

och bestämde mig så småningom att uppsöka hytten för att få sällskap av John Blund. Efter en god natts sömn och dusch kändes bra och helt rätt att åka ner till buffematsalen för att få lite frukost. Men med tanke på att i bara om några timmar skulle äta lunch var det bäst att hålla igen och inte propa i sig alltför mycket av allt det goda som erbjöds. Kjell och Elisabet dök upp efter ett tag och så småningom även Bengt och Birgitta. Robert och Lillemor som tillhör släktet "Early birds" hade troligtvis varit där långt tidigare. Nå ja i full förvisning om att de var kapabla att ta hand om sig själva och att det inte fanns minsta anledning till oro började vi planlägga dagens aktiviteter. Högst upp på listan stod nu ett besök i tax free för att bunkra lite inför den kommande sommarperioden.

Klart var även att vi av Robert fått stränga förhållningsorder att ånyo infinna oss kl 1230 i buffé för att äta lunch. Sagt o gjort. Tax free.

Tyngd av ett uppdrag med anledning av en kommande tillställning i närtid hade jag anförtrötts att införskaffa ett Riojavin. Detta skulle passa till "Nattbakad vildsvinskarre, rostad ramslök, stomp, picklad rotselleri o butternutpumpa. Friterad grönkål o kapris.

Dragon-äpple-dijonsenapsås" som denna kväll stod på menyn. Mitt val föll på det spanska vinet Beronia. Sedemera visade sig detta vara ett bra val.

Åtskiligt mera inhandlades för att täcka de kommande månaderna. Tiden gick fort och snart var det dags för lunch. Nu blev det inte varken vin eller öl till maten för oss som ansvarade för att vi utan incidenter och påverkade av starka drycker på ett säkert sätt skulle kunna ta oss hem. Men vi hade det trevligt ändå under lunchen som drog ut på tiden. Ett besök på "Humles hörna" och "Östen med resten", på Etage fick avsluta aktiviteterna för denna gång. Dags att återvända till till hytten, samla ihop allt och så småningom ta ta sig ner till bildäck där övrigt inhandlat stod nerburet snyggt uppställt vid respektive bil. Vilken service.

Vi samlades kramade om och tackade varandra för en trevlig samvaro och

hoppades på en repris till hösten.

Naturligtvis gick det heller inte att undgå att jag blev avkrävd en försäkran om att det skulle gå bra att hitta hem.

Soppkvällen den 28 mars

vid pennan R Stang

Anmälningslistan till kvällens aktivitet var fylld med femtiotre namn. Hur skulle detta fungera? När placering av bord var klart visade det sig att det skulle gå bra, men att vi har en gräns för hur många som kan komma. Genom att trola lite skulle vi kanske ha kunnat få in c:a tio till, men där är det nog stopp, vilket naturligtvis är tråkigt.

Dukningen i lokalen gjorde att kassören fick flytta ut i hallen med kassaskrinet för att där kunna ta emot och bokföra gästernas inbetalningar. En uppgift som kanske på sikt kan minska radikalt eftersom flera av medlemmarna noterat att det är smartare att i förskott betala in beloppet på föreningens bankkonto.

En än så länge öde lokal

Som så småningom fylls upp

Även i baren minglar gästerna

att det är väldigt trevligt att så många hörsammat kallelsen och bestämt sig för att komma. Vände sig sedan till FM Haninge nye ordförande Bernt Nordmark med hustru Ann-Britt som önskades speciellt välkomna. Han fortsatte därefter med att presentera kvällens föredragshållare Nils Modig och övergick därefter till att kalla fram de jubilarer som skulle firas. En 80-åring, Bo Unge hade förhinder varför en blomstercheck kommer

Vi, Sonja, Thomas Nilsson och jag var på plats vid två glas på första plattvakten för att hjälpa till med förberedelserna, men kunde återigen konstatera att det mesta var redan klart, så det blev bara små uppdrag och mest häng-tjänst för vår del. Ja Thomas med sin skadade högra axel och armen fixerad i en mitella var naturligtvis inte involverad i några andra uppgifter än att sitta och prata med Gert som även han alltid är tidigt på plats. Något förvånad noterade jag att Håkan Westerlund ännu inte syntes till, han brukar annars vara bland de som kommer tidigast. Vad som glädde oss alla var att när Eron, även han kom tidigt, och hade hustru Britt med sig.

De anmälda gästerna droppade in allteftersom och lokalen fylldes med glada, och förväntansfulla medlemmar, en del med sina damer. En nygammal bekantskap, Tommy Falk med hustru Gabi fick jag tillfälle att hälsa på. Att Gunnar Bengtsson kom i sällskap med sin hustru Herty som sedan en lång tid tillbaka varit svårt sjuk, var också något som vi alla såg som ett vårtecken.

När skeppsklockan slog fem glas på andra platt tog Kjell till orda och hälsade alla hjärtligt välkomna till denna soppkväll. Han inledde med att säga att vi som "håller i rodet" tycker

75-åringen Conny inspekterar tavlan

Med högerarmen i mitella
uppvaktas Thomas

I väntan på kaffe

att skickas till honom. Först bland de jubilarer som hade kommit var då Conny Magnusson som fyllt 75 år den 4 mars och som brukligt fick Conny motta en tavla från föreningen som påminnelse om högtidsdagen. Ytterligare en 75 åring skulle firas, Lars Frey, som tyvärr inte hade möjlighet att komma, varför han kommer att få sin tavla skickad till sig. Ynglingen Thomas Nilsson som blev 60 år den 1 januari fick tillbringa sin födelsedag på sjukhus och inte förrän nu känt sig så pass återställd så att han kunde delta. Han hade valt att få en slipsnål som gåva. När alla uppvaktningar var klara rundade Kjell av med att påminna om att glöggen stod rykande varm i baren för den som så önskade och bjöd till bords efter att ha bestämt tågordningen för vilket bord som skulle börja.

I god ordning bord för bord hämtades maten. Det fanns gott om soppa vilket innebar att en hel del även backade.

När soppan var uppäten samlade bordsvärdrarna ihop disken på ytterändan på borden och lastade om den till en rullvagn som sedan åkte ut i köket. Denna "nyordning" för att på ett smartare sätt få mindre spring i köket där Björn förde befäl över diskmaskinen.

Pannkakor, vispgrädde och sylt stod nu uppdukad och i samma goda ordning som tidigare hämtades detta. En del hade sparat lite av punschen för att enligt god sed hålla en liten skvätt på pannkakorna. De som kom fram till desserten sist fick tyvärr se syltskålarna, tomma, men detta togs med jämnmod, det var gott ändå.

När så även detta var avklarat vankades det kaffe. Även här hade det kört ihop sig lite med en havererad pumptermos och en dub-

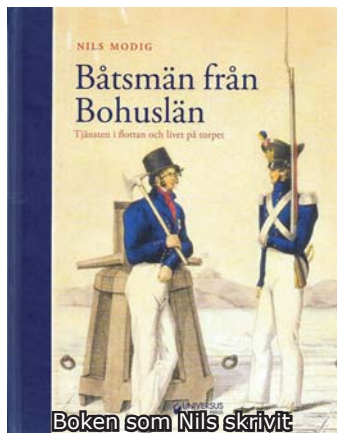
belkaffebruggare där den ena tagit permission. Men även detta gick att lösa, tog dock lite längre tid än vanligt. Hyresvärden kommer att få en felanmälan och vi förväntar oss att detta inte skall upprepas. I samband med kaffet klaggjordes projektor filmduk och högtalaranläggning för kvällens föredrag. Jag hade av Nils fått ett löfte om att få en skriven kortversion av hans föredrag för publicering i O´Hoj, och var därför helt avslappnad beredd att bara lyssna.

Flottans bemanning i äldre tider, båtsmanshålet

Nils Modig

I slutet av maj 1522 lämnade Gustav Vasas hjälpfloatta Travemünde och den 7 juni anlände fartygen till Slätbaken i Östergötland. Med skapandet av en egen nationell flotta uppstod ett nytt problem för kungen och kungamakten. En flotta måste bemannas med kompe-

tent sjöfolk. Gustav Vasas inköpta flotta torde i allt väsentligt varit bemannad med värvat tyskt manskap på såväl befäls- som manskapssidan. Manskapet benämndes båtsmän och skeppsfolk och med artilleri ombord uppstod behov av så kallade bysseskyttar, manskap som kunde bemanna kanonerna. Snart nog uppstod behov av att komplettera besättningarna men tillgången på sjöfolk, som frivilligt lät värva sig, räckte inte. Kompetent sjöfolk var en bristvara i Sverige. Den gamla ledungen hade förfallit och handels-sjöfarten hade dominerats av den tyska Hansan. Att helt lita på värvat folk blev för dyrt.

Man föll då tillbaka på systemet med utskrivning; det vill säga att från ett bestämt antal gårdar skulle en man tas ut till krigstjänst. Systemet var till en början inte generellt ordnat utan vid riksdagar eller landsmöten beslöts efter behov. Trots denna utskrivning eller snarare pressning i tjänst måste flottans behov av kunnigt, befaret folk till stora delar tillgodoses med värvat folk bland annat från Nordtyskland, Baltikum och Skottland.

Systemet med utskrivning utvecklades efter hand under Vasatiden. För var tionde bondgård, för tio borgare i städerna och för tio präster (prästgårdar) skulle en man tas ut. På detta sätt fick man en minst sagt heterogen besättning. Anställda båtsmän och bysseskyttar blandade med ett stort antal utskrivna drängar, bodbetjänter, arbetslösa och lösdrevare.

Under en sommars sjöexpedition hann de senare knappast uppnå någon större yrkeskunskap och sedan avmönstrades de inför vintern.

Det äldre indelningsverket och båtsmanshållet

Utskrivningarna upplevdes som orättvisa och betungande. Redan 1619 fick skärkarlarna i Skällviks socken vid Slätbaken i Östergötland frihet från utskrivning mot åtagande att hålla båtsmän baserat på en roteindelning av gårdarna i socknen. Samtidigt, under 1600-talets första årtionden, började olika socknar i landet skriva kontrakt om att ständigt hålla ett visst antal sjöfolk mot att slippa utskrivning. År 1623 beslöts att fyra kompanier båtsmän skulle sättas upp omfattande 400 man vardera, två i Finland, ett på Åland och ett på Värmdö i Uppland. Varje bonde, som åtog sig att hålla en båtsman fick av kronan ett hemman kostnadsfritt och befriat från skatter, utskrivning och andra pålagor, således så kallade rusthållsbåtsmän. År 1640 utvidgades båtsmanshållet till att omfatta all kustbygd intill en mil från kusten men även landskap i inlandet togs i anspråk. Efter en generalmönstring 1652 förbättrades förhållandena för båtsmännen. Nu stadgades bland annat att de skulle förses med en stuga och fähus med plats för två kor och några getter.

Det yngre indelningsverket

Skånska kriget hade visat på den svenska krigsmaktens brister och efter freden grep sig

På batteri däck

Karl XI an verket att reformera armén och flottan, inte minst deras personalförsörjning. Med stöd från sin rådgivare Johan Gyllenstierna drog kungen upp riktlinjerna och i slutet av år 1682 kunde resultatet redovisas i "Kongl. Maj:ts Nådige CONFIRMATION öfwer Det med Allmogens Fulmäktige wid denne påstående Riksdag slutne Contract om det wisse Knechtehållet". Det formella riksdagsbeslutet följde den 3 januari 1683. Det förtjänar att påpekas att det yngre indelningsverket inte var någon nyskapelse. Det var snarare ett konsekvent genomförande av den utveckling som påbörjats

under det äldre indelningsverket. För flottans del skulle systemet omfatta totalt 6 kompanier indelningsbåtsmän (eller rusthållsbåtsmän), 21 kompanier roteringsbåtsmän och 3 kompanier båtsmän från städerna. Totalt innebar detta att flottan kunde mobilisera 11 386 båtsmän. Under 1700-talet tillkom systemet med enrölleringsbåtsmän. Mot en mindre ersättning i fred enröllerades civilt sjöfolk att ställa upp om det blev krig. Systemet upphörde 1790.

Svärtaaredalen, Skee, Bohuslän

Utöver dessa tillfälligt tjänstgörande båtsmän hade flottan behov av värvade yrkesanställda, ständigt tjänstgörande sjömän. Dessa bestod dels av så kallade volontärer, dels av anställda sjömän från handelsflottan, kofferdibåtsmän. Dessa båda grupper utgjorde även rekryteringsbas för underbefäl och underofficerare. Volontärerna utbildades ofta till kanoniärer eller artillerister som kanonkommendörer. Som exempel på bemanning under 1700-talet kan man ta skeppet Finland (60) 1747. Manskaper bestod av 76 volontärer, 10 kofferdi-båtsmän, 218 indelta och 26

roterade båtsmän. Skeppen bemannades med folk från många olika kompanier för att sprida ut förlusterna om skeppet förlorades. Skeppet Fäderneslandet (62) hade år 1813 207 roterade båtsmän i besättningen från 18 olika kompanier.

Förhållande ombord för båtsmännen under 1700-talet var tidvis mycket svåra. Undermålig kost, bristande hygien, otillräckliga kläder i kombination med miljön ombord ledde till höga dödstal på grund av skörbjugg och andra sjukdomar. Uniform infördes först på 1780-talet. Kriget under 1700-talet krävde naturligtvis sina offer men sjukdomar var en betydligt värre fiende ombord. Trots den stora omsättningen kunde ändå ersättare rekryteras och en tillräcklig utbildningsnivå hållas. Kompetensen värderades i fyra nivåer: obefaren, sjövan, befaren och väl befaren.

Vålåhallet Båtsmanstorp, Strömstad

Franska revolutionen, Napoleonkrigen och maktskiftet i Sverige 1809 kom att medföra slutet för båtsmän i krig och en ny tid i samhället. 1800-talet blev ett århundrade med stora förändringar. Förbättrade förhållanden ombord, en efter hand en alltmer organiserad rekrytutbildning, fartygsmaterielens utveckling och inte minst samhällets utveckling medförde succesivt stora förändringar för båtsmanshålllet och båtsmännen. Riggar och segel ersattes av maskiner, många mynningsladdade kanoner ersattes av ett fåtal bakladdade. 1812 infördes det allmänna beväringsskicket, en föregångare till allmänna värnplikten. Motivet var främst arméns behov av folk men även flottan omfattades.

Under senare delen av 1800-talet väcktes frågan om avveckling av båtsmanshålllet och den kom flera gånger upp i riksdagen. Systemet upplevdes som otidsenligt och behovet av båtsmän hade minskat i och med att de stora manskrävande, seglande skeppen och fregatterna försvann ur flottan. Många ansåg att rotebåtsmännen var mindre lämpade för tjänst med den nya tekniska utvecklingen i flottan. Den 13 juli 1887 kom så Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse angående båtsmanshållets sättande på vakans. Avvecklingen skulle ske succesivt och frivilligt och ansågs kunna slutföras på åtta år.

En kanske vanligare syn på hur kulturarvet förfaller

Indelningsverket och båtsmanshålllet ersattes med den allmänna värnplikten som infördes med Värnpliktslagen den 14 juni 1901. Men båtsmännen var fast anställda och avskedades inte, så några blev kvar långt in på 1900-talet. I Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen om flottans stater (löner) 1916 nämns båtsmanskompanierna för sista gången i detta sammanhang. Ett sammanslaget båtsmanskompani fanns dock formellt kvar fram till 1920, då det slutligt försvunnit ur Karlskrona stations organisation.

Den sista generalmönstringen med båtsmän i Karlskrona hölls den 8 januari 1929. Den omfattade en enda båtsman: nr 263 Sven August Olsson Wahlbom från Ramdala i Blekinge ur frälseroteringen 1:a Blekinge kompani. Han var den siste båtsmannen i Sverige och avgick slutligen i juni 1932. Därmed upphörde slutligt för flottans del det yngre indelningsverket med det ständiga båtsmanshålllet efter nästan 250 år.

Nils skiver även i sitt brev:

”Om någon som inte hade möjlighet att skaffa/köpa boken när jag var där, kan de kontakta mig på mail nils.modig@gmail.com. Priset är 200 kr om den hämtas i Stockholm och ca 270 om jag ska sända den.”

Eftermiddagskaffe i Marinstugan

Vid pennan R Stang

24 st medlemmar/damer hade hörsammat kallelse till en trevlig stunds gemenskap ute i vår marinstuga lördagen 23 april. De nya utemöblerna stod "uppdukade" till allmän beskådan. Det lite småkyliga vädret inbjöd dock inte till att vistas ute, något som då i sin tur innebar att det inte kanske direkt blev trångt inne i stugan, men så värst många flera hade det inte gått att klämma in.

Det var bestämt att vi skulle börja kl 1400, men av gammal vana hade jag fått för mig att det var en timma senare, vilket naturligtvis glädde en del av kamraterna. Kommentarer, som "Hade du svårt att hitta igen" o s v fick man ta. Visserligen hade gänget hunnit med både en och två koppar kaffe, men det fanns både kaffe bulle och kakor kvar på faten, så det gick inte någon nöd på oss. Inte hade heller alla ämnen ventilerats så det gavs även tillfälle för oss att delta i diskussionerna vid bordet. Vi hade ju med oss karuselltärtan som Sonja bakat, så visst blev det uppskattat att vi kom. "Lås" Lars Åke Svenheden skulle tala lite om sitt konstnärsskap som marinmålare hade vi fått för oss. LÅS hade istället valt att tala lite om det lite friare i sitt målande som han ibland när något som upprör, berör eller engagerar översätter till bilder. Detta visade han ett antal målningar som prov på. LÅS berättade även att han även under alla år genom att avbilda arbetskamrater och andra i karikatyrform vilket vi även fick se prov på och i en del fall småle igenkännande åt.

Visserligen hann vi inte med att lösa alla de svåra och komplicerade frågorna som finns i världen i dag, men vi hade som vanligt vid de tillfällen vi träffas väldigt trevligt även denna lördagseftermiddag.

Soppkvällen 28 april

Vid pennan R Stang

Även denna kväll tenderade att bli ett rekord för en "helt vanlig soppkväll". Enligt anmälningslistan skulle vi bli fyrtiofyra deltagare. Möjligen kan det ha berott på att det denna gång skulle serveras fisksoppa, för första gången på Hantverkargården levererat av det cateringföretag vi anlitar. Spännande. En annat lika trolig orsak till att så många valt att komma denna kväll kan ha varit det aviserade föredraget som skulle hållas av Konteramiral Thomas Engevall chef för FMV System- och produktion-sledning.

Skälet till varför så många valt att komma kan vi lämna därhän. Vi som organiserar och på bästa sätt försöker göra dessa soppkvällar så trevliga som möjligt för medlemmarna är bara glada och positiva när lokalen fylls av förväntansfulla och glada kamrater.

En överraskning väntade mig när jag kom. Av de tre jubilarer som var tänkta att firas denna kväll, Lars Lindstedt 80 år 24 april, Leif Stenquist 75 år 20 april och stugfogden Björn Asplund 75 år den 12 april var det bara Björn som kunde komma denna kväll. Björn brukar ägna en stor del av tiden under soppkvällarna ute i köket där han svarar för disken. Men det gick naturligtvis inte för sig den här kvällen när han var jubilar. Disken föll därför på min lott att klara ut. En uppgift som inte kändes obekant. På den tiden vi höll till i församlingshemmet med våra fester stod jag stand by i diskrummet. Men tyvärr tappade jag denna kväll fokus på att ta bilder på festdeltagarna. Nåväl det kan väl gå för denna gång.

Som vanligt var det mycket mingel i lokalen och vi kunde glädja oss åt att några som vi inte ser så ofta hade valt att komma.

En något ändrad tågorordning hade avis-

erats. Beroende på en jäktad föredragshållare skulle kvällen inledas med föredraget, men först tog Kjell till orda och hälsade alla välkomna. Det var därefter dags för jubilaren Björn att träda fram och få sin tavl. Tommy Österberg kom och överraskade med en gåva till föreningen. En manometer, snyggt monterad på en träplatta, som ursprungligen hade mätt lufttryck upp till 300 ATÖ, men där man nu i stället hade monterat in ett urverk.

När detta var avklarat överlämnades mikrofon till Konteramiral Thomas Engevall som inledde med att presentera sig.

Rune i diskartagen

Stugfogden 75 år ung uppvaktas

Tommy överlämnar gåva till föreningen

Så räddades svensk ubåtsförmåga - Återtagandet av Kockums från Tysk ägo Modern svensk industrihistoria

Vid pennan Thomas Engevall

Godkväll alla kamrater ur "Flottans Män i Nynäshamn. Jag kommer att tala om ett stycke svensk nutida industrihistoria, nämligen hur vi i Sverige med gemensamma krafter från den politiska nivån, myndighetsnivån och industrin återförde ägandeskapet av Kockums till Sverige och på det sättet säkrade en inhemsk förmåga att producera ubåtar och avancerade ytfartyg till den svenska marinen.

Först något om mig själv. Jag började i flottan den 11 juni 1979, dvs snart 40 år sedan, som "mariningenjöraspirant" på Kungl. Sjökrigsskolan. Efter långresa med Älvsnabben och en kadettsommar på torpedbåten Strömstad sommaren 1980 läste jag skeppsbyggnad på Chalmers i Göteborg och tog sedermera mariningenjörsexamen 1985 varefter jag började på FMV. En av mina första uppgifter var att skifta ut den gamla HMS Urd (byggd 1929) till en "ny" Urd, byggd 1960, då under befäl av Rune Stang som onekligen är bekant i Flottans Män i Nynäshamn. Det är nästan värt ett eget föredrag men det får bli en annan gång. Sedan dess har jag haft en rad befattningar i såväl sjö tjänst som landtjänst och nu är jag chef för FMV Ledningsstab. (eller mer populärt "Stabschef vid FMV.)

Hajen

Vår första ubåt, det som startade ubåtsresan i Sverige var Hajen, eller "Ubåt Nummer 1", som nu finns vid Marinmuseum i Karlskrona. Hajen byggdes 1904 under stort hemlighetsmakeri av Stockholms Örlogsvarv på Galärvarvet och kostade då 400.000 kronor. Hajen drevs med tändkulemotor i ytläge och kunde vara i uläge i fyra timmar på batteridrift, hon hade ett maximalt dyk djup på 30 meter. Sedan Hajen har vi haft ett 70-tal ubåtar i

den svenska marinen.

Genom åren har ubåtar byggts på många varv i Sverige och även köpts från utlandet, Hvalen köptes från FIAT 1909. FIAT är ju inte ett företag vi idag här i Sverige förknippar med ubåtar direkt. Ubåtar har också byggts på Motala verkstad, på Bergsunds mekaniska verkstad i Stockholm, på Karlskrona Örlogsvarv redan 1914 och på Kockums i Malmö även där sedan 1914.

Sedan 1920-talet har dock alla ubåtar byggts antingen i Karlskrona eller i Malmö. Samarbetet med Tyskland som ju det här föredraget till stor del handlar om har varit starkt genom många år. Det började redan på 1920-talet genom byggnationen av Båvern-

klassen (som också bestod av Illern och Uttern) från 1921. På bilden syns ubåten Båvern som byggdes på Kockums. Med Båvern-klassen infördes även dubbelskrovsprincipen på ubåtar (tryck. respektive formskrov).

På bilden syns det "lyftbord" eller "Shiplift" som är den korrekta bedömningen. Shipliften togs fram i Malmö för att användas för mycket kontrollerade torr- respektive sjösättningar av ubåtar. Den är numer flyttad till Karlskrona sedan produktionen i Malmö avvecklades och används idag för sjösättningar av såväl ubåtar som yfartyg. Dessa sjösättningar är inte så dramatiska som stapelavlöpningar

lång- eller tvärskepps men fungerar utmärkt för ändamålet.

De marina varven har alltid varit mycket omdiskuterade. Diskussionerna tilltog under 1980-talet kring ägandeskap och driftsansvar för Kockums, Karlskronavarvet och marinens eget varv, Muskövarvet. Karlskronavarvet såg inte med blida ögon på Muskövarvet, en konkurrent inom underhåll och vidmakthållande

(ÅÖ/GÖ) men statens inställning var att en samordning först borde ske mellan Kockums och Karlskronavarvet innan Musköfrågan diskuterades på djupet. I de årliga översynspla-

neringsmöten som stabsingenjören vid Kustflottan ansvarade för syntes spänningarna mellan varven tydligt. Nynäshamnsföreningens ordförande, Kjell Johansen, hade befattningen 89-90 och jag själv hade den 93-95. Hursomhelst gick de bägge varvet Kockums och Karlskronavarvet ihop till "Kockums" 1989 inom ramen för Celsiuskoncernen (f.d. Svenska Varv).

Under 90-talet jobbade Kockums på men det fördes också diskussioner om ägandeskapet och vad som var den bästa lösningen för framtiden. Försvarsminister under senare delen av 1990-talet var Björn von Sydow och förhandlingar

mellan Celsius och HDW uppmuntrades från politiskt håll. 1999 stod det klart att HDW förvärvade Kockums efter långa förhandlingar med ägaren Celsius.

Det man kan fundera på är huruvida förvärvet från tyskarnas sida var en "Hostile takeover", dvs att bli av med en konkurrent och komma åt konkurrentens teknik, produktionsskapacitet och kunnande eller om uppsåtet "ärligt", dvs att bygga en stark gemensam Nordeuropeisk ubåtsindustri. För min del tror jag det var "både och". Från svensk sida sågs det dessutom som den enda möjligheten för Kockums att överleva på en tuff och protektionistisk marknad. De tyska ägarna satte också in bra folk i Karlskrona och i Malmö för att styra upp och utveckla verksamheten. Detta kunde blivit bra – men, så hände något som kom att kasta sin skugga över samverkan och som fortfarande i viss mån "spökar".

Året efter övertagandet (år 2000) sjösätts den första Visbykorvetten vid en storslagen ceremoni som pågick i dagarna 3. Redan då vill varvsledningen i Karlskrona diskutera vissa kostnadsökningar men FMV håller sig avvaktande i frågan. Den 16 februari 2001 exploderar dock det som senare kom att kallas "Visbykrisen" när kostnaderna fortsatt skena på Kockums. Tyskarna ser snabbt då att varvet är ett ekonomiskt "luftslott" – We have gotten ourselves a rotten shipyard", sa den tyske chefsteknikern till mig senare under 2001. Kockums visade sig vara på konkursens brant och man tvingades upprätta en så kallad kontrollbalansräkning. Det visade sig också att de tidigare ägarna Celsius precis innan övertagandet 1999 fört ut ett antal hundra miljoner ur bolaget. Tyskarna kände sig med rätt lurade. Rent byggnadsmässigt fanns det som väl var en fullgörande garanti som HDW tagit över från Celsius men frågan skapade en mycket

kärv stämning mellan parterna trots den uppgörelse som kom till stånd där Kockums fick behålla kontraktssumman men enbart bygga fem i stället för sex fartyg. "Köp fem – betala för sex", tecknade Roland Weinsjö, känd från Flottans Mäns tidning.

Efter Visbykrisen följer att antal år där Kockums hankar sig fram men utan att egentligen få några signifikanta order eller beställningar. Man fortsätter visserligen Visbyproduktionen och tillverkar även för- och akterskepp till tyska ubåtar och modifierar ubåtar av Sjöormenklass till Singapore (projekt "Riken") men likväl tvingas tyskarna pumpa in rätt mycket pengar i bolaget.

Problemen hopar sig

Åren går och Kockums fortsätter att marknadsföra sig utan större framgång även om man tecknar ytterligare ett avtal med Singapore att modifiera två ubåtar av Västergötland-klass i projektet "Northern Lights" 07-12. På mässor och internationellt hindras dock Kockums att inom koncernen konkurrera med de tyska ubåtarna och de tyska ägarna stoppar Kockums från att offerera ubåtar när Singapore

skulle köpa helt nya ubåtar. Singapore, som byggt upp sin ubåtsförmåga med svensk hjälp, "tvingas" därför teckna ett nybyggnadskontrakt på två ubåtar med Thyssen Krupp Marine Systems (som nu företaget heter) 2013. Under 2017 löser Singapore också ut en option med TKMS som gör att man kommer att få fyra nya ubåtar.

Det stod alltmer klart att Kockums under tysk ägo inte skulle få sälja några som helst ubåtar till någon annan kund än till den svenska marinen. Detta skulle bli för dyrt för oss om det

Ubåtsvapnets död?

ens skulle vara möjligt. Vi såg också en prisutveckling på tjänster från varvet där alla offerter skulle granskas i Tyskland på ett sätt som gjorde det mer eller mindre omöjligt att komma vidare. Det fanns således en uppenbar risk för ubåtsvapnets död på längre sikt om inget gjordes.

Vad ville vi då göra? Primärt var det två saker. Vi ville halvtidsmodificera Gotlands-ubåtarna som kom i mitten av 90-talet (Gotland, Uppland, Halland) och bygga två nya ubåtar av typen A 26, även kallade NGU (NGU Nästa Generations Ubåt).

A26 & HTM Gotland

Beslutat läge är f.n. att halvtidsmodificera Gotland och Uppland (där Försvarsberedningen nyligen föreslagit att även Halland bör ges en halvtidsmodifiering) och att två ubåtar av A26 skall byggas vilka kommer att döpas till Skåne och Blekinge.

I och med de bekymmer vi såg med den tyske ägaren påbörjades ett långsiktigt arbete med att undersöka om det skulle gå att återta kontrollen av varvet och återfå ett svenskt ägande. I sammanhanget fanns ett antal mycket viktiga frågor att besvara, exempelvis:

Finns kompetensen kvar för att lyckas?

Finns en ägare som är beredda att satsa?

Är vi beredda själva att göra vad som krävs på myndighetssidan och den politiska sidan?

På bilden syns Lena Erixon som var generaldirektör för FMV under åren 2012-2015, Jag vill påstå att hon var nyckelspelaren i detta arbete

och som sådan mycket drivande mot alla andra parter. Utan hennes driv tror jag inte att det hade blivit något av.

Den uppenbara, och rimligen enda tänkbara, svenska ägaren till Kockums var Saab. De var dock rätt njugga till det hela till en början. Saab hade köpt Celsius men först säkrat att varvsdelen var avyttrad först innan detta skedde. Saabs ägare, Investor, med kusinerna Jacob och Marcus, bäge reservofficerare i marinen. Jacob i flottan

och Marcus i Amfibiekåren (Kustartilleriet) kom att spela en avgörande roll. Sakta men säkert blev Saab intresserade och stenen kom i rullning. Som ni ser på bilden bär Jacob fortfarande uniformen med stolthet, bilden är från 2014 efter det att Saab köpt tillbaka Kockums. Det är bra med reservofficerare.

Även den politiska sidan med Karin Enström som var Försvarsminister fram till hösten 2014 och under själva återtagandet och Peter Hultqvist som tog över var i fullständig synk i hela processen. Hultqvist var fram till han tillträdde som minister, ordförande i Försvarsutskottet och redan då en nyckelspelare i affären. På grund av samstämmigheten kunde inte de tyska ägarna spela ut frågor kring arbetstillfällen eller andra politiska frågor där i många fall regering och opposition mer eller mindre per definition hamnar på olika sidor.

Det gällde ju också att säkra den kompetens som fanns på Kockums till den nya verksamheten. På bilden Fredrik Hillelson. Han grundade företaget Novare 2001 tillsammans med Investor. Bolaget svarar för chefsrekrytering till Wallenbergsfären och till andra kunder. Han är f.ö. son till översten 1.gr Fredrik Hillelson.

Genom Fredriks företag påbörjades en rekrytering av nyckelpersoner från Kockums. Det hette att man skulle till tandläkaren. Men det var anställningsintervju. Ingenjörerna var trötta på "tysken" och accepterade med glädje de villkor som Saab kunde erbjuda (bibehållen lön garanterad i två år men inte mer) för att gå över. Sakta men säkert började Kockums dräneras på nyckelkompetens.

Det gällde dock att alla höll fast i hela processen. Det leder åter till Lena Erixon som hade en, lång rad möten och brevkonversationer med de tyska ägarna, bland annat representerade av chefsförhandlaren Dr Atzpodien. En hel del är belagt med sekretess men följande brevavsnitt kan tjäna som exempel på "rak kommunikation" från Lena Erixon till Dr Atzpodien:

"My confusion gets even higher when You state that You will support Swedish interest by accepting, and also invest in, a submarine programme smaller than 1000 ton. As You are well aware of, such a submarine concept is of no interest and use to the Swedish Armed Forces and quite frankly, I believe that the global market for such a small submarine is very limited, if there at all is a market"

Utöver brevkommunikation lade heller inte FMV några som helst beställningar till Kockums utom rena reparationsarbeten, något som bidrog till att öka den ekonomiska pressen på de tyska ägarna att finna en lösning – dvs. sälja.

En av de utåt sett mer dramatiska episoderna är den så kallade "Gryningsräden" mot Kockums den 8 april när FMV-personal med stöd av beväpnad militärpolis från P7 dundrade in på Kockums i Malmö för att säkra vital teknologi. Även om det inte var med blanka vapen så sände det mycket tydliga signaler till de tyska ägarna att Sverige som nation menade allvar med att "ta tillbaka varvet". Hade man väntat en dag, till den 9 april hade det kunnat ge en mer subtil signal till de tyska ägarna kopplat till vad som skedde det datumet 1940 men signalen var tydlig nog i alla fall.

Samtidigt som "Gryningsräden" genomfördes hölls en internationell Ubåtskonferens i Australien, ASPI konferens "The Submarine Choise". På konferensen deltog den pensionerade konteramiralen Göran Larsbrink(född 1952). Han deltog på konferensen som privatperson och tog till orda i en panel där den ovan nämnde Dr Atzpodien deltog. Hela inslaget finns på "Youtube" och söker man på "ubåts, konferens, Larsbrink, Aus-

Sanningen om den hemliga gryningsråden mot Kockums

Publicerat i dag 05:10

CT Bild 1 av 5

Klockan 07.30 på tisdagsmorgonen den 8 april genomförde Försvarets materielverk en unik aktion för att säkra topphemlig svensk ubåts teknologi på Kockums i Malmö

ANVÄND
Sjukt över 1000 % i lönelö
120 % i lönelö över 1000
för en 30-årsman i 2010
i Malmö

tralien" som kan hela inlägget ses.

Bland annat säger Larsbrink *"And Sweden is today in a process to resume command over its own naval industry and thereby its own future. And this industry is classified as being of essential national security interests. As wrong as it was to sell Kockums to HDW in 1999, as right it is today to take it back and resume control"*

Dr Atzpodiens reaktion låter inte vänta på sig och här hemma orsakade yttrandet också en hel del turbulens och "damage control" från myndigheternas sida. Det sagt – budskapet kunde inte missförstås och det spädde på signalerna om vad vi hade bestämt oss för att göra även om Larsbrink

agerade på eget initiativ.

Bara en vecka efter "Gryningsråden" kapitulerar de tyska ägarna inför hotet att stå med hela varvet utan order. Den 14 april tecknar Saab och de tyska ägarna en avsiktsförklaring att Saab ska ta över ägandet.

Bilden visar Saabs VD Håkan Buskhe och Saabs förste platschef i Karlskrona, Ann-Christine Adolfsen, när Saabs flagga hissas i juni 2014 när affären är helt i hamn.

Ägarskiftet var steg ett. Ett år senare, med mycket tuffa förhandlingar mellan FMV och Saab undertecknas kontraktet den 30/6 på två stycken ubåtar av typen A26.

De bägge Gotland-dubåtarna kommer först. Ca 20 system är identiska som för A26 – minskar riskerna avsevärt.

Halvtidsmodifieringen har skett genom att ubåtarna har delats och förlängts något. Underlättar skifte av en stor del utrustning innan de åter svetsas samman. Är en välbeprövad metod.

Första gångsdagen med Gotland skedde den 19/10 2018. Hon kommer att överlämnas till FM senare i år. HMS Uppland sjösätts den 19/6 nu i år och kommer att överlämnas till FM 2020.

Saabs övertagande av nya ubåtar byggs. Det som är under framväxt är nog också världens mest moderna ubåtsvarv med nya metoder och ny teknologi och moderna verkstadsarbetare. Glöm "pillisarna" för er som hört det uttrycket.

Exempel på detta är Svetsrobotar, Borrobotar, Fräsrobotar, Bockmaskiner mm. Ljust och fräscht, inte som någon 1800-talsfabrik 'som det faktiskt liknade tills för inte länge sedan, det är en omfattande kulturrevolution som pågår.

Manöverrum och stridsledningscentral, inte ett periskop så långt ögat når

A 26 värt en egen presentation – en sak dock. Inget periskop i manöverrum! Optronisk mast – bildskärmar där alla kan se, inte bara fartygschefen. Huruvida detta är av godo eller ondo får debatteras men jag är dock säker på att ingen, som en dag kommer att tjänstgöra på Skåne eller Blekinge kommer att hänfållas åt yttranden som att "Det var bättre förr". Det som var bättre förr är antalet ubåtar, inte ubåtarna i sig!

Tack för ordet!

Thomas avtackas med blommor

Med detta avslutar Thomas sitt föredrag för vilket han får kraftfulla applåder och Kjell överlämnar en bunke med blommor till honom. Thomas som efter en hel arbetsdag och nu detta hos oss är lite jäktad, hänger av sig uniformskavajen och får ställa sig först i kön för att få sin del av den fisksoppa som vi beställt för första gången. Han hinner även med en kopp kaffe innan han känner sig tvingad att lämna oss. Än en gång Thomas stort tack för att du tog dig tid att komma till oss och berätta om denna, egentligen så osvenska händelse.

Vi andra som alla är heltidspensionärer kunde ta det betydligt lugnare och njuta av varandras sällskap innan det även för oss blev dags att lämna lokalen.

Tja, en del var ju kvar för att "röja däck" och snygga till i lokalen, men när även detta var klart fick även vi permission efter ännu en händelserik och trevlig stund i kamraters sällskap.

Och soppan var alldeles utsdökt god.

TACK!

Ett stort tack till alla er som på olika sätt bidragit till föreningens trevnad och ekonomi genom att delta i våra aktiviteter. På våra soppkvällar har vinlotteriet dragit in välbehövligena bidrag till hyran av Hantverkargården, slantar har åkt ner i "röret" till FM-tidningen och "dricks" har lämnats vid betalningen i Baren. Vi har också fått in bidrag via inbetalningen av årsavgiften till både föreningen och FM-tidningen. Ett stort och hjärtligt tack för ert stöd!

Linda,

Kassör

In Memoriam

En kamrat har lämnat oss

Thomas Nilsson 1 jan 1959 - 28 april

Vår vän och medlem Thomas Nilsson har lämnat oss. Han var medlem hos oss sedan 2008 och har alltid engagerat sig i våra aktiviteter. Thomas var örlogssjöman och ubåtsofficer, en värdig Flottans man. Thomas var en lugn och klok man, trevlig i kamratkretsen och ödmjuk under samtal. Thomas var känd som en god kamrat och saknaden efter honom är stor. Farväl Thomas.

Kjell

Thomas soppkvällen
28/3

MARINSTUGAN

Vår Marinstuga mår fortfarande väl ute på Muskö. Vägen förbi stugan till Muskövakten har snyggats upp inför Marinchefens installation, detta förmodligen för att nya anställda och gäster skall välkomnas med en fin infart till Musköbasen. Vår Marinstuga ger även den ett välkomnande intryck för förbipasseranden ute på vägen och naturligtvis även för oss medlemmar.

Stugfogden har som vanligt snyggat till tomten, gräset är kort och grönt, kvistar och skräp efter vintern och våren är bortforslat och stugan lyser vackert gult i solen. Vi har nu anskaffat trädgårdsmöbler med bord och fina fåtöljer som ska ställas ut till sommaren med start till vår vårfest den 15 juni.

Nu till sommaren skall taken på lillstugan och Marinstugan få en välbehövlig renovering. Lillstugans takpannor skall plockas ner och taket skall beläggas med tjärpapp. Pan-norna skall användas till att byta ut trasiga pannor på stora stugan. Tre av oss gubbar i styrelsen skall jobba med detta under sommaren med start den 25 juni. Är det någon annan som känner sig engagerad så är ni välkomna.

Vi har haft en kamrat med hustru som bott i stugan under flera veckor i vår då han underhållit sin båt borta på båtklubben. Dom har trivts utmärkt under sin vistelse där. Skönt att känna att stugan nyttjas ordentligt och att folk trivs där. Stugan är som vanligt öppen för er medlemmar när som helst. Ring stugfogden Björn på 070-6363215 så får ni koden till larmet.

Björn och Kjell

Ni är alltid att

Välkomna

besöka stugan

**FLOTTANS MÄNS LOKALFÖRENING 11
I NYNÄSHAMN**

Karlssons köttbod & Catering
Fredagatan 10
149 30 Nynäshamn
Telefon 08-500 494 10
info@karlssonskottbod.se

*"Berätta att du är medlem i Flottans
Män Nynäshamn, så får du 5%rabatt
när du handlar.
Det tackar vi för."*

*"Vi tackar alla medlemmar som ger
och har gett bidrag till tryckningen av
tidningen Flottans Män"*

